

47. podelitev
Bloudkovih priznanj
za leto 2011

Ljubljana, hotel Union, Unionska dvorana,
9. februar 2012

PROGRAM OB SLOVESNI PODELITVI BLOUDKOVIH PRIZNANJ

Državna himna

•

Nagovor ministra za šolstvo in šport dr. Igorja Lukšiča

•

Poročilo predsednika odbora za podeljevanje Bloudkovih priznanj
Miroslava Cerarja

•

Osrednji govor člana odbora za podeljevanje Bloudkovih priznanj
dr. Rajka Šugmana

•

Podelitev Bloudkovih plaket za leto 2011

•

Podelitev Bloudkovih nagrad za leto 2011

•

Zahvala v imenu dobitnikov Bloudkovih priznanj

•

Slavnostni sprejem v Vrtni dvorani od 20. ure dalje

ODBOR ZA PODELJEVANJE BLOUDKOVIH PRIZNANJ 2011-2015

Miroslav CERAR – predsednik odbora

Viktor GROŠELJ

Peter KAUZER

mag. Viktor KREVSEL

Ivan LUKAN

Petra MAJDIČ

dr. Rajko ŠUGMAN

Katarina VENTURINI

Rudi ZAVRL

POROČILO PREDSEDNIKA ODBORA ZA PODELJEVANJE BLOUDKOVIH PRIZNANJ ZA LETO 2011

Leto 2012 je olimpijsko leto in Poletne olimpijske igre London 2012 bodo cilj milijonov športnic in športnikov pa tudi športnih in s športom povezanih ljudi z vsega sveta, a sanje o udeležbi bo lahko uresničila le majhna skupina srečnežev. Kaj pa medalje? Za nekaj več kot 10.000 nastopajočih bo na voljo vsega okrog tristo kompletov. Nekatere panoge so moštvene oziroma v posameznih disciplinah nastopa več športnikov kot ena ekipa, zato bo odličij sicer nekaj več, a še zdaleč ne za vsakogar, ki je izpolnil mednarodne (in ponekod še dodatne domače) norme za nastop. Mnogo pozvanih, le malo izbranih, bi lahko rekli.

Niti malo drugačen ni položaj pri podeljevanju Bloudkovih priznanj. Čeprav so predlagatelji praviloma zelo selektivni, v nekaterih okoljih včasih celo pozabljajo na tamkajšnje zaslužne športne delavce in tudi športnike, pa se odbor ne more pritoževati nad premajhnim številom predlogov za priznanja. Odbor za podeljevanje Bloudkovih priznanj, ki ga je Vlada Republike Slovenije imenovala 1. decembra 2011 za štiriletno obdobje, je prvič v svojem mandatu izbral kandidate za ta najvišja državna priznanja v športu. Vsem se tudi ob tej priložnosti zahvaljujem za prizadevno in poglobljeno delo. Na olimpijskih igrah bodo podeljevali medalje na osnovi rezultatov, odbor pa je moral – deloma tudi pri aktivnih športnikih – med seboj primerjati tisto, kar je pravzaprav le težko primerljivo: delo oziroma dosežke posameznikov, ki delujejo na različnih toriščih in v različnih razmerah, zlasti ob upoštevanju temeljnih načel in vrednot, ki jih pooseblja lik Stanka Bloudka in ki so bistvo najvišjih državnih priznanj v športu. Ni bilo tako težko ugotoviti, da si ta ali oni zasluži priznanje, zagata pa je bila v tem, da je po zakonu na voljo samo vnaprej določeno največje možno število priznanj

v določenem letu. Letošnji izbor – štiri nagrade, ena za vrhunski mednarodni športni dosežek, dve za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa in ena za življenjsko delo v športu, ter dvanajst plaket, od tega devet za uspehe v tekmovalni areni – nikakor ne pomeni, da je z njim seznam takšnih, ki bi jim bilo treba podeliti priznanja, izčrpan. Prav nasprotno: upravičencev, ki bi bili lahko nagrajenci že letos (ali pa tudi prej), je veliko.

Do razpisnega roka, 15. decembra 2011, je predloge posredovalo 85 predlagateljev za 66 individualnih nominirancev, torej predlaganih posameznikov, ekip, društev ali klubov. Od tega jih je bila za nagrado predlagana kar polovica oziroma skupno petintrideset, in sicer šestnajst za življenjsko delo v športu, enajst za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa in osem za izjemen mednarodni športni dosežek. Razmerje med spoloma je bilo 55 : 11 v korist predlogov za moške, zanimivo pa je tudi to, da noben predlog ni prispel po pretečenem razpisnem roku. Med vrhunskimi in pomembnimi uspehi je bilo zastopanih dvanajst športnih panog. Pri plaketah je močno na prvem mestu število predlogov za pomemben mednarodni športni rezultat, kar devetnajst, sledijo predlogi za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa – osem, za življenjsko delo so bili predlagani štirje kandidati, za pomemben prispevek k razvoju določene športne panoge pa predlogov ni bilo.

Vsem prejemnikom Bloudkovih priznanj veljajo naše iskrene čestitke z željo, da bi jim bilo priznanje tudi spodbuda za nadaljnje uspešno delo. Glede ostalih predlaganih, med katerimi je mnogo takšnih, ki bi si priznanja – če bi jih bilo na voljo več – prav tako zaslužili že zdaj, pa predlagatelje pozivam, naj ne odnehajo. Naslednja, že 48. podelitev Bloudkovih priznanj za leto 2012, bo zanje prva nova priložnost.

Miroslav Cerar,
predsednik Odbora za podeljevanje Bloudkovih priznanj

BLOUDKOVE NAGRADE

1. Slavko IVEZIČ za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa
2. Janko POPOVIČ za življenjsko delo v športu
3. SMUČARSKI SKOKI EKIPNO (Jernej DAMJAN, Robert KRANJEC, Peter PREVC, Jurij TEPEŠ) za vrhunski mednarodni športni dosežek
4. Dr. Meta ZAGORC za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa

BLOUDKOVE PLAKETE

1. Gorazd BEDRAČ za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa
2. KANU DVOSED (Luka BOŽIČ, Sašo TALJAT) za pomemben mednarodni športni dosežek
3. Natalija GROS za pomemben mednarodni športni dosežek
4. Rok MARGUČ za pomemben mednarodni športni dosežek
5. Mina MARKOVIČ za pomemben mednarodni športni dosežek
6. Dr. Dolfe RAJTMAJER za življenjsko delo v športu
7. Katarina SREBOTNIK za pomemben mednarodni športni dosežek
8. Bojan TOKIČ za pomemben mednarodni športni dosežek
9. Adolf URNAUT za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa
10. Nina VEHAR za pomemben mednarodni športni dosežek
11. Peter WROLICH za pomemben mednarodni športni dosežek
12. Nejc ŽNIDARČIČ za pomemben mednarodni športni dosežek

BLOUDKOVE NAGRADE

Slavko Ivezič (roj. 29. 9. 1956, Ključ)

Nagrada za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa

Predlagateljica: Rokometna zveza Slovenije

Rokometni trener Slavko Ivezič je s svojim trenerskim delom pripomogel k razvoju slovenskega rokometu ter hkrati k prepoznavnosti slovenskega športa v mednarodnem merilu. Kot izjemen trener in strokovnjak je vplival na razvoj številnih generacij slovenskih rokometišev, ki v zadnjih letih zastopajo Slovenijo na največjih športnih tekmovanjih, evropskih in svetovnih prvenstvih. Kot trener mlajših vrst je mladinske reprezentante popeljal do naziva evropskih podprvakov (Poljska 2002), z njimi osvojil tretje mesto na SP v Braziliji 2003 in tretje mesto na EP v Estoniji 2004. Članska rokometna reprezentanca je pod njegovim vodstvom osvojila enajsto mesto na svetovnem prvenstvu v Tuniziji (2005) in osmo mesto na evropskem prvenstvu v Švici (2006). Zatem je Slavko Ivezič znova vodil mladince, s katerimi je v letih 2009 in 2010 osvojil tretje mesto na svetovnem prvenstvu v Egiptu in tretje mesto na evropskem prvenstvu na Slovaškem. Zaradi svojih dosežkov v trenerskem delu in promocije slovenskega rokometu si je Slavko Ivezič prislužil Bloudkovo nagrado za izjemen prispevek k razvoju slovenskega rokometu.

Janko Popovič (roj. 4. 5. 1934, Ljubljana)

Nagrada za življenjsko delo v športu

Predlagateljica: Akademska športna zveza Olimpija

Prispevek Janka Popoviča ima za razvoj slovenskega športa po drugi svetovni vojni zgodovinski pomen, predvsem za hokej na

ledu, tenis ter za Akademsko športno zvezo Olimpija Ljubljana. Športno udejstvovanje Janka Popoviča zaznamuje prostovoljno in zanesenjaško delo, ki v več kot petinpetdesetletnem »stažu« kar najbolje uteleša zamisel o športu kot panogi, ki povezuje, krepi in združuje v najbolj primarni obliki človekovega bivanja in (so) delovanja.

Janko Popovič je svojo »športno pot« začel leta 1954 na Univerzi v Ljubljani kot pobudnik organiziranja prvih univerzitetnih športnih društev, predvsem v hokeju na ledu in tenisu, delno tudi v nogometu. Pod njegovim vodstvom je Hokejski klub Olimpija postal eden vodilnih v nekdanji Jugoslaviji. Po osamosvojitvi je vodil vključevanje Hokejske zveze Slovenije v mednarodne organizacije, bil je zaslužen za pridobitev treh svetovnih prvenstev, sodeloval je pri vzpostavitvi hokeja na Bledu in pridobil pomembno mesto v okviru Mednarodne hokejske zveze. Poleg tega je organiziral strokovne posvete in kongrese ter kot predsednik Teniškega društva Olimpija že v začetku šestdesetih let organiziral teniške turnirje najvišjega razreda. Pomemben je tudi njegov prispevek v okviru Nogometnega kluba Olimpija, saj je štadion za Bežigradom med njegovim predsedovanjem pridobil sodobno razsvetljavo.

Janko Popovič je zaslužen za razvoj Akademске športne zveze Olimpija; v njej aktivno deluje od leta 1955; zveza danes nosi častni naziv športnega društva evropske veljave, kar potrjujejo številni športni uspehi. Delo Janka Popoviča sega tudi na področja novinarstva, publicistike, urednikovanja in zapisovanja zgodovine dosežkov slovenskega klubskega športa. Sodeloval je pri izdajanju knjig, zbornikov in časopisa Olimpija, ki izhaja petdeseto leto zapored. Dejaven je tudi v okviru Olimpijskega komiteja Slovenije in je bil za svoje delo večkrat nagradjen. Za svoj izjemni prispevek k razvoju slovenskega športa, ki mu je namenil vse življenje, si je Janko Popovič prislužil najvišje državno priznanje, Bloudkovo nagrado za življenjsko delo.

Smučarski skoki ekipno

Jernej Damjan (roj. 28.5, 1983, Ljubljana)

Robert Kranjec (roj. 16. 7. 1981, Kranj)

Peter Prevc (roj. 20. 9. 1992, Železniki)

Jurij Tepeš (roj. 14. 2. 1989, Ljubljana)

Nagrada za vrhunski mednarodni športni dosežek

Predlagatelj: Odbor za vrhunski šport pri Olimpijskem komiteju Slovenije

Slovenska skakalna reprezentanca v sestavi Robert Kranjec, Jernej Damjan, Peter Prevc in Jurij Tepeš je s tretjim mestom na svetovnem prvenstvu v Oslu dosegla izjemen ekipni športni uspeh, s katerim je prvič v zgodovini osvojila tudi naziv športnik leta v kategoriji ekipa leta. V letu 2011 so slovenski skoki doživeli pravcati razcvet, saj že vrsto let nismo imeli tako homogene ekipe; njeni člani se redno uvrščajo med dobitnike točk na tekmah svetovnega pokala. Vrhunec individualnih dosežkov zato pomeni ekipni uspeh, ki so si ga skupaj priborili bolj izkušena skakalca (Kranjec, Damjan) in predstavnika mlajše generacije (Prevc, Tepeš). Slovenija je v napeti tekmi za malenkost prehitela močno nemško reprezentanco in pod vodstvom Matjaža Zupana na veliki skakalnici v Holmenkollnu prišla do rezultata, ki se lahko meri z največjimi dosežki v tem športu na svetovnih prvenstvih, z ekipnim bronom iz leta 2005, z zlatom Roka Benkoviča iz leta 2005 ter zlatom Francija Petka iz leta 1991. Za ta izjemni rezultat so si »slovenski orli« prislужili Bloudkovo nagrado za vrhunski športni dosežek.

Dr. Meta Zagorc (roj. 11. 2. 1951, Novo mesto)

Nagrada za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa

Predlagateljici: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport in Plesna zveza Slovenije

Dr. Meta Zagorc je doktorica kinezioloških znanosti in je kot predstojnica katedre za ples na Fakulteti za šport aktivno delovala

vse do leta 2011. Nekdanja vrhunška športna plesalka se je po bogati tekmovalni karieri, v kateri je osemkrat osvojila naslov državne prvakinja v standardnih in latinskoameriških plesih, povsem posvetila razvoju celostne plesne dejavnosti, sistematizaciji plesa pri najmlajših na predšolski in razredni stopnji (od 1975), organizaciji modernih plesnih tekmovanj (od 1974) ter razvoju aerobike (od 1983) in navijaških plesnih skupin (od 1995).

Je pobudnica in sooblikovalka pomembnih projektov na področju plesa - Šolski plesni festival za osnovne in srednje šole (od 2001), Ulična četvorka za srednje šole (od 2003) in Slovenija pleše (od 2003) ter drugih akcij, katerih namen je dvigniti raven plesne kulture v vseh starostnih obdobjih. Med letoma 1981 in 2005 je bila tri mandate predsednica Plesne zveze Slovenija in članica različnih organizacijskih odborov, med letoma 2006 in 2009 pa direktorica državnih reprezentanc v standardnih in latinskoameriških plesih. Deluje tudi kot mednarodna plesna sodnica. Poleg tega velja za začetnico rekreativne in tekmovalne aerobike na Slovenskem. Je avtorica ali soavtorica več kot tridesetih učbenikov, strokovnih in znanstvenih člankov ter drugih strokovnih del s področja plesa in aerobike, pobudnica prvih raziskav in znanstveno-raziskovalnih del na tem področju in odgovorna za oblikovanje plesnih programov na vseh stopnjah šolanja v okviru Fakultete za šport (študijski programi, usposabljanja in permanentno izobraževanje) in v okviru dejavnosti Plesne zveze Slovenije (sodniki, vaditelji, učitelji, trenerji).

Dr. Meta Zagorc velja za eno najuglednejših strokovnjakinj na plesnem področju v Sloveniji in tujini; za svoje predano delo je bila že večkrat nagrajena. Dr. Zagorčeva sodi med najpomembnejše slovenske športne delavce in strokovnjake na področju plesa v zadnjih dvajsetih letih; zato si je prislužila Bloudkovo nagrado za izjemen prispevek k razvoju slovenskega športa.

BLOUDKOVE PLAKETE

Gorazd Bedrač (roj. 16. 11. 1950, Ptuj)

Plaketa za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa

Predlagateljica: Športna zveza Maribor

Gorazd Bedrač je dolgoletni delavec na področju smučarskega športa; športno pot je začel leta 1968 kot državni reprezentant v alpskem smučanju, pozneje pa je predsedal med trenerje (med letoma 1975 in 1976 je bil pomočnik zveznega trenerja v alpskem smučanju) in vodja demonstratorske vrste (med letoma 1978 in 1984). Od leta 1981 je delegat Mednarodne smučarske organizacije (FIS) in dejaven član žirije za svetovna prvenstva in tekme svetovnega pokala v moških (Val Gardena, St. Moritz, Schladming, Flachau, Bad Kleinkirchheim) in ženskih kategorijah (Garmisch Parterkirchen, Zauchensee) ter na svetovnih prvenstvih (Vail, 1999, Garmisch Parterkirchen, 2011). Od leta 2000 je predsednik Smučarskega društva Branik, od leta 1994 vodja tekmovanja v svetovnem pokalu alpskega smučanja za ženske Zlata lisica, v preteklih letih pa je bil tudi ustanovni predsednik Združenja žičničarjev Slovenije in član UO Športne zveze Maribor. Gorazd Bedrač več kot desetletje uspešno vodi SK Branik; s svojim organizacijskim delom je pomembno prispeval k razvijanju množičnosti alpskega smučanja in k ustvarjanju kakovostnejših razmer za treninge in tekmovanja. Tako zaradi svojega funkcijskega (FIS, Zlata lisica) kot strokovnega dela je najbolj zaslužen za to, da je SK Branik vrsto let eden najuspešnejših smučarskih klubov, ki je slovenskemu športu dal vrhunske trenerje in tekmovalce v vseh kategorijah alpskega smučanja. Zato si je Gorazd Bedrač prislužil Bloudkovo plaketo za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa.

Kanu dvosed

Luka Božič (roj. 9. 1. 1991, Tolmin)

Sašo Taljat (roj. 22. 9. 1989, Tolmin)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagatelj: Odbor za vrhunski šport pri Olimpijskem komiteju Slovenije in Kajakaška zveza Slovenije

Mlada kanuista Sašo Taljat in Luka Božič sta vrhunska tekmovalca, ki skupaj nastopata v disciplini C-2 kanu dvosed; v zadnjih dveh letih sta nanizala številne vrhunske rezultate v tej disciplini in dokazala, da sodita v svetovni vrh v panogah spust in slalom. Leta 2009 sta dosegla 3. mesto na svetovnem prvenstvu v slalomu, leto zatem osvojila dvakratni naslov svetovnih prvakov v spustu, leto 2011 pa sta po osvojenem 5. mestu v slalomu na svetovnem prvenstvu v Bratislavi okronala z osvojitvijo naslova evropskih prvakov med mlajšimi člani v slalomu v Banjaluki. Z osvojitvijo naslova evropskih prvakov med mlajšimi člani v kategoriji kajak kanu na divjih vodah v slalomu sta si Sašo Taljat in Luka Božič, kot najboljša slovenska kanuista, leta 2011 prislužila Bloudkovo plaketo za pomemben mednarodni športni dosežek.

Natalija Gros (roj. 29. 11. 1984, Kranj)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagateljica: Planinska zveza Slovenije

Natalija Gros je vrhunska športna plezalka; kot članica slovenske reprezentance je v slovenskem plezalskem športu pustila neizbrisen pečat. V karieri je dosegala prva mesta v obeh disciplinah (težavnost in balvani), triindvajsetkrat stala na stopničkah na tekmah svetovnega pokala in se razvila v vsestransko plezalko; njeno željo po doseganju popolnosti gibalnega izraza je ujelo tudi oko kamere v dokumentarnem filmu *Chalk & Chocholate*. Natalija Gros je tako s svojimi dosežki kot s športno držo vzor številnim mlajšim generacijam plezalcev, saj je njena športna pot sestavljena iz niza uspehov: osvojila je naslov evropske prvakinje (2008), zmagala v skupnem seštevku svetovnega pokala v kombinaciji (2007) ter osvojila naslov evropske prvakinje v kombinaciji (2008). V letih 2004 in 2009 je postala evropska podprvakinja v težavnosti, leta 2010 v kombinaciji in leta 2005 na svetovnih igrah. Tretje mesto je dosegla v skupnem seštevku svetovnega pokala, in sicer v težavnosti (2004), v balvanih (2007 in 2009) ter v kombinaciji (2008 in 2010). Za svoje plezalske dosežke je bila v okviru stroke večkrat nagrajena. Natalija Gros si je ob koncu športne kariere za športne dosežke in za promocijo plezalskega športa prislužila Bloudkovo plaketo za mednarodni športni dosežek.

Rok Marguč (roj. 25. 5. 1986, Celje)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagatelja: Odbor za vrhunski šport pri Olimpijskem komiteju Slovenije, Smučarska zveza Slovenije

Rok Marguč, član slovenske reprezentance v deskanju na snegu, je že v preteklosti dosegal izjemne rezultate na tekmovanjih svetovnega pokala ter s prizadevnostjo in trdim delom dokazal, da sodi v sam svetovni vrh deskanja na snegu. Na lanskem svetovnem prvenstvu v španski La Molini je z osvojitvijo dveh odličij dosegel vrhunec; najprej je v svoji paradni disciplini, paralelnem veleslalomu, osvojil naslov svetovnega podprvaka, zatem pa še bronasto odličje v paralelnem slalomu. Zaradi obeh izjemnih rezultatov v letu 2011 je Rok Marguč postal eden redkih nosilcev dveh odličij s svetovnih prvenstev v tem mladem olimpijskem športu, zato si je prislužil Bloudkovo plaketo za pomemben mednarodni športni dosežek.

Mina Markovič (roj. 23. 11. 1987, Ptuj)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagatelji: Planinska zveza Slovenije, Društvo za šport invalidov MOST, Tina Cvetko

Mina Markovič je ena najuspešnejših slovenskih plezalk vseh časov; leta 2011 je osvojila naslov najboljše plezalke v tekmovalnem plezanju na svetu. Markovičeva, članica Plezalnega kluba Ptuj, kjer je začela svojo plezalno pot, že vrsto let dosega izjemne rezultate v športnem plezanju na domačih in mednarodnih tekmovanjih. Leta 2010 je postala evropska prvakinja v kombinaciji ter dosegla drugo mesto v skupnem seštevku svetovnega pokala. Leta 2011 je vrhunsko tekmovalno pripravljenost dokazala z naslovom najboljše plezalke v svetovnem pokalu v težavnosti in kombinaciji, z osvojitvijo skupnega seštevka svetovnega pokala ter s tretjim mestom na svetovnem prvenstvu, kar je v eni sezoni težko ponovljiv dosežek. Istega leta je Mina Markovič, sicer študentka psihologije in dejavna pri predajanju plezalnih veščin tudi športnikom invalidom, nastopila na vseh desetih tekmah v težavnosti in zmagala kar na petih (dvakrat v Franciji, po enkrat pa na Kitajskem, v Jordaniji in Španiji). Poleg tega je državna prvakinja v balvanskem plezanju v kategoriji članic. Zaradi niza izjemnih plezalnih dosežkov v letu 2011 si je Mina Markovič prislužila Bloudkovo plaketo za pomemben mednarodni športni dosežek.

Dr. Dolfe Rajtmajer

(roj. 11. 6. 1941, Orehova vas pri Mariboru)

Plaketa za življenjsko delo v športu

Predlagatelj: Smučarski klub Branik Maribor, Športna zveza Maribor

Doktor Dolfe Rajtmajer je vsestranski športni delavec, pedagog, trener in organizator, ki je v »teorijo in prakso« slovenskega športa vključen več kot pol stoletja. Njegova športna pot se je začela leta 1958, ko je opravil izpit v taboru Partizana Slovenija in postal vodnik telovadbe, kmalu za tem tudi učitelj plavanja in smučanja. Izobraževanje je nadaljeval na Fakulteti za šport v Ljubljani, kjer je leta 1984 opravil doktorat, pridobil naziv višjega trenerja za alpsko smučanje in izpopolnjevanje nadaljeval na Visoki šoli za športne znanosti v Kölnu (Deutsche Sporthochschule Köln). Njegovo delo na področju slovenskega športa je bogato in razvejano: petdeset let je učitelj plavanja, šest let trener alpskega smučanja pri SK Branik, petindvajset let član Demonstratorske vrste komisije za alpsko smučanje in štirideset let vodja tečajev, predavatelj in član izpitnih komisij za šolanje učiteljev plavanja in smučanja. Štiri desetletja je strokovni delavec SK Branik, član strokovnega sveta Športne zveze Maribor, pa tudi snovalec pobud in nosilec številnih funkcij; med drugim je ustanovitelj festivala mini košarke v Slivnici, trener mlajših košarkarskih ekip in član strokovnega sveta Smučarske zveze Slovenije. Za seboj ima pet desetletij dela na področju športne vzgoje in profesorskega dela v Sloveniji in tujini. Je dejaven udeleženec mednarodnih kongresov na področju športne znanosti, avtor in soavtor osmih knjig o športu, treh znanstvenih monografij in več kot petdesetih strokovnih in znanstvenih člankov. Za svoj neprecenljivi prispevek na področju športa si je doktor Dolfe Rajtmajer prislužil Bloudkovo plaketo za življenjsko delo.

Katarina Srebotnik

(roj. 12. 3. 1981, Slovenj Gradec)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagatelj: Teniški klub Branik, Maribor

Katarina Srebotnik je ena najboljših slovenskih teniških igralk vseh časov. Športno pot je začela s sedmini leti v Velenju in že kot majhna deklica kazala lastnosti šampionke, nadaljevala pa v Teniškem klubu Branik. Med slovenskimi teniški igralkami je dosegla največ zmag na najpomembnejših teniških turnirjih po vsem svetu, na katerih je zastopala Slovenijo. Povsod jo poznajo kot vrhunsko teniško igralko in izredno korektno športnico, ki že vrsto let niza vrhunske športne dosežke tako v igri posameznic kot ženskih in mešanih dvojic. Tudi v letu 2011 je osvojila nekaj vrhunskih dosežkov; med drugim je zmagovalka ženskih dvojic na dveh turnirjih za veliko nagrado (Wimbledon, Anglija) in mešanih dvojic v Melbournu (Avstralija) ter zmagovalka ali finalistka številnih drugih močnih turnirjev WTA (Auckland, Nova Zelandija; Doha, Katar; Eastbourn, Anglija; Carlsbad, ZDA; Peking, Kitajska). Skupaj s Kveto Peschke je osvojila naslov svetovne prvakinja v ženskih dvojicah (kot najboljši par sezone 2011) ter prejela številne nazive, nagrade in priznanja za športne rezultate v preteklih letih. Za izjemne rezultate v letu 2011 si je Katarina Srebotnik prislužila Bloudkovo plaketo za pomemben mednarodni športni dosežek.

Bojan Tokić (roj. 13. 1. 1981, Jajce)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagatelj: Odbor za vrhunski šport pri Olimpijskem komiteju Slovenije

Bojan Tokić je že vrsto let najboljši slovenski namiznoteniški igralec, v letu 2011 pa je svojo dolgoletno pot kronal z osvojitvijo tretjega mesta na evropskem prvenstvu v namiznem tenisu med posamezniki. Bojan Tokić, rojen v Jajcu, je po prihodu v Slovenijo najprej igral za Namiznoteniški klub Gorica, nato pa za številne tuje klube, nazadnje v Frankfurtu (Nemčija). Je najbolje uvrščen Slovenec na svetovni namiznoteniški lestvici (trenutno na osemdesetem mestu, vendar se mu je uspelo prebiti že do petdesetega). Od svoje mladosti je treniral pod vodstvom očeta, trenerja Miroslava Tokića, nekdanjega selektorja jugoslovanske ženske članske reprezentance. Slovenijo je zastopal na olimpijskih igrah v Pekingu leta 2008 in na svetovnem prvenstvu na Japonskem leto zatem. Bojan Tokić, eden najobetavnejših evropskih namiznoteniških igralcev, si je za tretje mesto na evropskem prvenstvu leta 2011 prislužil Bloudkovo plaketo za pomemben mednarodni športni dosežek.

Adolf-Adi Urnaut

(roj. 26. 7. 1941, Ravne na Koroškem)

Plaketa za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa

Predlagateljica: Zveza za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijski komite

Adolf-Adi Urnaut je starosta pedagoškega in trenerskega dela v slovenskem športu. Profesor športne vzgoje, nekdanji tudi sam aktiven odbojkar, je leta 1957 prvič nastopil za jugoslovansko mladinsko reprezentanco in za tem dobro desetletje (1959–1971) igral za jugoslovansko člansko reprezentanco. Na skupno tristo dvajsetih tekmah in mednarodnih turnirjih je osvojil tri zlate medalje na sredozemskih igrah (1963, 1965 in 1967), bronasto odličje na univerzijadi (1965) in bil kapetan reprezentance med letoma 1967 in 1971. Svojo klubsko športno pot je začel pri Odbojškarskem klubu Fužinar in jo sklenil pri OK Kvarner na Reki, kjer je začel delati kot trener. Po prihodu na Gimnazijo Ravne na Koroškem je več kot štirideset let deloval kot trener in organizator. V tem času je vodil številne šolske ekipe v odbojki in odbojki na mivki, treniral ženske in moške mladinske in članske ekipe ter reprezentance v odbojki, odbojki na mivki in invalidske ekipe v odbojki sede. Kot inštruktor za odbojko sede je dejaven tudi pri Svetovni organizaciji za odbojko invalidov, poleg tega je dolgoletni član strokovnega sveta Odbojškarske zveze Slovenije. Uspešnost njegovega dela dokazujejo številna odličja, ki jih je kot trener osvajal na največjih tekmovanjih, še zlasti kot trener ženske reprezentance v sedeči odbojki, in sicer zlata medalja na evropskem prvenstvu 1999, srebrna in bronaste medalje na svetovnih prvenstvih med letoma 2000 in 2006 ter četrti mesti na paraolimpijskih igrah v letih 2004 in 2008. Adolf-Adi Urnaut prejme Bloudkovo plaketo za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa, in sicer za dolgoletno, vsestransko in uspešno delo v slovenski odbojki, še zlasti na področju razvoja odbojke sede in vzgoje odličnih mladih odbojkarjev.

Nina Vehar (roj. 3. 2. 1982, Kranj)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagateljica: Savate zveza Slovenije

Nina Vehar je dolgoletna članica slovenske reprezentance v tako imenovanih udarjalnih borilnih športih; v kategoriji savate (francoski boks) je na zadnjem svetovnem prvenstvu v Franciji osvojila naslov svetovne prvakinje v kategoriji do 75 kilogramov, potem ko je v finalu premagala favorizirano domačinko Beauty Zarebo. S tem je dosegla enega največjih uspehov slovenskega borilnega športa; lahko ga postavimo ob bok dosežkom najboljšega slovenskega boksarja Dejana Zavca. Rezultat Nine Vehar predstavlja vrhunski dosežek v polkontaktnem in tehničnem borilnem športu in zato pomembno prispeva k utrjevanju položaja boksarskih športov v Sloveniji, še posebej v ženskih kategorijah. Športna pot Nine Vehar je vodila preko gimnastike, plesnih dejavnosti ter atletskih disciplin, z borilnimi športi pa se je začela ukvarjati pod vodstvom bratov Obreza. Prve uspehe je dosegla v svojem matičnem klubu na Vrhniki. Potem ko je v zadnjih devetih letih na slovenskih državnih prvenstvih nepremagljiva, je v letu 2011 dosegla vrhunec kariere in osvojila naziv najboljša savate boksarke v teški kategoriji v uradnem svetovnem amaterskem boksu. Nina Vehar disciplino, ki se je pri nas uveljavila leta 2003, z osvojitvijo naslova svetovne prvakinje predstavlja v novi luči, zato prejme Bloudkovo plaketo za pomemben mednarodni športni dosežek.

Peter Wrolich (roj. 30. 5. 1974, Celovec)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagateljica: Slovenska športna zveza na avstrijskem Koroškem

Peter Wrolich je leta 2010 končal bogato kariero poklicnega kolesarja in je eden najuspešnejših športnikov slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem. Po Evropi in svetu je uspešno promoviral slovenski šport in obenem slovensko narodno skupnost na avstrijskem Koroškem. Kot profesionalni kolesar je v svoji dvanajstletni športni karieri dosegel vidne uspehe. Petkrat se je udeležil najuglednejše kolesarske dirke na svetu, Tour de France (2. mesto v etapi La Chataigneraie–Tours 2005), dvakrat je sodeloval na olimpijskih igrah (Atlanta 1996 in Sydney 2000), kar enajstkrat pa na kolesarski klasiki Milano–San Remo. Je tudi zmagovalec na več enodnevnih in etapnih dirkah najvišjega razreda. Kot mladinec je večkrat osvojil naslov avstrijskega državnega prvaka. Svojo športno pot je sklenil kot član ekipe Protour Milram. Na področju vrhunskega športa nadaljuje delo kot organizator mednarodnih dogodkov v športih, kot so tek, kolesarstvo, plavanje in triatlon. Od leta 2009 je predsednik kolesarske zveze na avstrijskem Koroškem; z njo ima v okviru širitve v regijo Alpe-Jadran še velike načrte. Zaradi športnih dosežkov v kolesarstvu in promocije športa slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem si je Peter Wrolich prislužil Bloudkovo plaketo za pomemben mednarodni športni dosežek.

Nejc Žnidarčič

(roj. 1. 4. 1984, Šempeter pri Novi Gorici)

Plaketa za pomemben mednarodni športni dosežek

Predlagateljica: Kajakaška zveza Slovenije

Nejc Žnidarčič je vrhunski kajakaš; v zadnjih letih je na evropskih in svetovnih prvenstvih v članski kategoriji v spustu osvojil sedem odličij in bil dvakrat skupni zmagovalec svetovnega pokala, zato velja za naslednika zlate generacije slovenskih kajakašev iz osemdesetih let, Srečka Masleta in Andreja Jelenca. V močni svetovni konkurenci je tako postal najuspešnejši »spustaš« v zgodovini slovenskega kajakaškega športa. Je vsestranski športnik; svojo pot je začel na soških brzicah in že kot mladinec hitro napredoval. Prvo odličje na velikem tekmovanju je bilo 2. mesto na mladinskem evropskem prvenstvu v Italiji, sledila sta naslov svetovnega podprvaka na mladinskem svetovnem prvenstvu leta 2002 in prva zmagava v svetovnem pokalu leta 2007. V letih 2009 in 2010 je nanizal številne zmage na tekmovanjih najvišjega razreda in postal skupni zmagovalec svetovnega pokala. Leta 2011 je svoje športne uspehe okronal z osvojitvijo naslova svetovnega prvaka v kajak sprintu v Augsburgu in evropskega podprvaka v Kraljevu in si tako prislužil Bloudkovo plaketo za pomemben mednarodni športni dosežek.

